

[Sigsgaard.]

aftagerlandenes valuta og alligevel få det samme antal danske kroner ud af forretningen. Hvordan er det da gået? Er eksportpriserne gået ned? I Tidsskrift for Industri for 15. maj oplyses det, at hele 58 pct. af de undersøgte virksomheder ikke sænkede prisen i aftagerlandenes valuta. Bladet konkluderer:

„Der er således en tydelig tendens til, at virksomhederne har valgt at få udbetalt det fulde provenu af devalueringen af kronen og kun i ringe grad har benyttet lejligheden til at stille sig gunstigere i prismæssig henseende i aftagerlandets valuta.“

Det vil altså sige, at omkostningsniveauet for eksportindustrivarer ikke var for højt, at devalueringen var unødvendig, og at dens vigtigste virkning var, at industrivirksomhederne fik mulighed for at øge deres profitter. Det blev altså virkningen af den tidligere regerings politik: flere penge til kapitalen. Mon ikke det efterhånden er ved at være klart, hvorfor mange af os var til det yderste betænkelige ved devalueringen?

Den daværende regering foreslog også, at der skulle gøres indgreb i lønmodtagernes overenskomstsikrede dyrtidsregulering. Man ville altså befri arbejdsgiverne for at udbetale kompensation til lønmodtagerne for indtrufne prisstigninger. Der var altså også her tale om en forøring til kapitalen. Forslaget var begrundet med de store prisstigninger, som man ventede i devalueringens kølvand.

Men hvad blev det så til med de prisstigninger, som man lavede så store beregninger over? De er kort og godt udeblevet. Siden devalueringen i november er pristallet kun steget 1,2 point. I den tilsvarende periode sidste år, hvor der ikke var nogen devaluering, steg priserne det dobbelte, 2,4 points. Den daværende regerings forslag om indgreb i dyrtidsreguleringen var altså helt ubegrundet. Priserne er næsten ikke steget, og eksportindustrien har sat sine profitter væsentligt op, medens først og fremmest lønmodtagernes skattebyrde er kraftigt forøget. Arbejdere, funktionærer og tjenestemænd sidder for gud ved hvilken gang tilbage med sorteper.

Arbejdsløsheden har man talt meget om, men hvad er der gjort ved den? Den er

stadig alt for stor, og den nødvendige aktivitetstigning har ikke fundet sted. Den 1. maj i år var der 262 arbejdsløse murere alene i København. Havde de været i arbejde, kunne der være bygget 6 lejligheder mere hver eneste dag. Samtidig er boligkøerne længere end nogen sinde før, og alligevel vokser boligproduktionen uhyre langsomt, ja, der er overhængende fare for stagnation. Parcelhusbyggeriet stimuleres. Folk med tykke tegnebøger får store tilskud til huslejen i form af skattenedsættelse, hvis de køber eller bygger villa. De ubemidlede må ofte stå uden egen bolig eller leve i sundhedsfarlige saneringsmodne lejligheder. Det er ikke alle, der får del i velstanden i det såkaldte velstandssamfund.

Efter en undersøgelse foretaget af de almennyttige boligselskaber ønsker kun 6 pct. af deres lejere parcelhus, men hele 36 pct. ønsker større lejlighed. Hvorfor i alverden sætter man så ikke lejlighedsbyggeriet i vejret? I dag har det almennyttige byggeri kun lov at bygge 12.000 lejligheder pr. år; det er en af de usociale bestemmelser i det ulyksalige boligforlig. Hvor meget vil boligministeren foreslå dette tal sat op til? Eller vil han måske slet ikke have det sat op? Vil han fortsat tillade, at boligkøerne vokser og vokser?

En sag, som har optaget folk meget i den seneste tid, er Boss-sagen. Forhåbentlig lærer justitsministeriet noget af den affære, og forhåbentlig tager man skridt til at forhindre, at der kommer mange af den slags sager. Det er paradoksalt, at mens der arbejdes nok så grundigt med f. eks. småtyverier, så har der ikke hidtil været sat effektivt ind mod de såkaldte white collar crimes.

I et interview med et dagblad den 12. maj udtaler lederen af efterforskningen i Boss-sagen, politiadvokat Leo Lemvig, at bedrageriafdelingen og bedragerikammeret — 11. undersøgelseskammer — burde slås sammen til en stor, slagkraftig afdeling, der med bistand af flere jurister skulle virke over hele landet. På et spørgsmål om, hvorvidt der inden for erhvervslivet vil være tilstrækkeligt mange forbrydelser til at give en sådan afdeling beskæftigelse året rundt, siger politiadvokaten, at det er han overbevist om. Den udtalelse må jo tolkes sådan, at mange af disse forbrydelser er sket og